

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 75/05-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., t. č. vo väzbe, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 4 Tpo 75/04 z 21. októbra 2004 a rozhodnutiami Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV Pz 273/04-45 z 19. novembra 2004 a č. k. IV Pz 273/04-49 z 29. decembra 2004 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť J. J. v časti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 4 Tpo 75/04 z 21. októbra 2004 o d m i e t a ako podanú oneskorene.

2. Sťažnosť J. J. v časti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV Pz 273/04-45 z 19. novembra 2004 a č. k. IV Pz 273/04-49 z 29. decembra 2004 o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 26. januára 2005 doručené podanie J. J. (ďalej len „sťažovateľ“), t. č. vo väzbe, ktoré bolo označené ako „Sťažnosť v zmysle čl. 127 ods. 1 Hlava siedma Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním namieta porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Tpo 75/04 z 21. októbra 2004 a rozhodnutiami Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV Pz 273/04-45 z 19. novembra 2004 a č. k. IV Pz 273/04-49 z 29. decembra 2004.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

«Vyšetrovateľ OUJP PZ v Skalici uznesením OUJP 117/2003 z 6. 8. 2003 vzniesol proti J. J. obvinenie pre trestný čin sprenevery podľa ust. § 248 ods. 1, 4 TZ a podľa § 163 ods. 1 súčasne pre trestný čin podvodu podľa ust. § 250 ods. 1, 4 TZ a obvinenému bola súčasne obmedzená osobná sloboda, zadržaním.

Následne dňa 7. augusta 2003 podal okresný prokurátor návrh na vzatie obvineného do vyšetrovacej väzby, do ktorej bol rozhodnutím Okresného súdu v Skalici sp. zn. Tp 37/03 zo 7. 8. 2003 z dôvodu podľa § 67 ods. 1, písm. c) aj vzatý...

Rozhodnutiami z 5. 2. 2004 sp. zn. Tp 37/03-41, z 25. 5. 2004 sp. zn. Tp 99/04, z 26. 8. 2004 sp. zn. Tp 159/04, z 25. 11. 2004 sp. zn. Tp 221/04, okresný súd rozhodol o predĺžení lehoty trvania väzby sťažovateľa postupne až do 6. 4. 2005.

Svoje rozhodnutia odôvodnil len lapidárnym konštatovaním, že dôvody väzby u obvineného trvajú aj naďalej. Rovnako odôvodnil aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti J. J. o prepustenie z väzby na slobodu sp. zn. Tp 195/04 z 15. 11. 2004. Dňa 21. októbra 2004 rozhodoval Krajský súd v Trnave pod sp. zn. 4 Tpo 75/04 o sťažnosti obvineného proti

rozhodnutiu OS v Trnave sp. zn. 159/04 z 26. 8. 2004 o predĺžení lehoty trvania väzby do 6. 12. 2004...

Dňa 2. 9. 2004 a 22. 10. 2004 podal sťažovateľ v zmysle ustanovenia § 266 ods. 1 Tr. poriadku dôvodný podnet na Generálnu prokuratúru SR ako podnet o mimoriadnom opravnom prostriedku...

Dňa 19. 11. 2004 sp. zn. IV Pz 273/04-45 prokurátorka predmetný podnet odložila ako nedôvodný, pričom si v odôvodnení svoje stanovisko plne osvojuje a stotožňuje s rozhodnutím KS v Trnave sp. zn. 4 Tpo 75/04 z 21. 10. 2004.

Následne z dôvodu nespokojnosti s vybavením podnetu podal v zmysle ust. § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre sťažovateľ opätovný podnet..., že v predchádzajúcom konaní GP SR prokurátorka očividne ignorovala podstatu a základ podnetu sťažovateľa a zaoberala sa len okrajovými atribútmi, ktoré obsahovo využila na simuláciu a konverziu daného dôvodu „odkladu“ podnetu ako neopodstatneného. Dňa 29. 12. 2004 sp. zn. IV Pz 273/04-49 mi nadriadený prokurátor GP SR prípisom oznámil, že si stanovisko prokurátorky GP SR v sp. zn. IV Pz 273/04-45 plne osvojuje a náležite nepreskúmal opäť spis Tp 99/04 z 25. 5. 2004, kde bolo už súčasťou aj rozhodnutie KS v Trnave sp. zn. 5 Tpo 81/04 zo 7. 12. 2004, čo by náležite dokazovalo opodstatnenosť podnetu podaného sťažovateľom.

Po obdržaní tohto konečného rozhodnutia sa sťažovateľ rozhodol v zmysle čl. 127 Ústavy SR s odkazom na ust. § 49 a § 53 ods. 1 využiť príslušnú právomoc ústavného súdu ako následného orgánu v zmysle princípu subsidiarity...

Dňa 11. januára mal rozhodovať Krajský súd v Trnave o sťažnosti sťažovateľa proti rozhodnutiu OS v Trnave sp. zn. Tp 221/04 z 25. 11. 2004 o predĺžení lehoty trvania väzby do 6. 4. 2005.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal sťažnosť na ďalšie konanie a rozhodol týmto nálezom:

„Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 4 Tpo 75/04 z 21. októbra 2004 a následne rozhodnutím Generálnej prokuratúry v Bratislave sp. zn. IV Pz 273/04-45 z 19. novembra 2004, sp. zn. IV Pz 273/04-49 z 29. decembra 2004 o využití podnetu pre podanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, pri ktorých bola nedôsledne preskúmaná zákonnosť

pretrvávajúcej väzby J. J., porušil jeho práva podľa čl. 17 ods. 5, čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 3, 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Tieto rozhodnutia sa zrušujú v plnom rozsahu, J. J. sa prepúšťa na slobodu a ako primerané finančné zadosťučinenie sa mu vzhľadom na závažnosť a následky s tým spojené priznáva odškodnenie vo výške 300. miliónov korún slovenských...“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovených zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

1. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práv podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 4 Tpo 75/04 z 21. októbra 2004.

Zákonným predpokladom prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína

plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd preskúmaním uznesenia krajského súdu sp. zn. 4 Tpo 75/04 z 21. októbra 2004 zistil, že toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21. októbra 2004. Ústavný súd vychádzal z ustanovenia § 140 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, podľa ktorého „Uznesenie je právoplatné a vykonateľné, ak zákon proti nemu nepripúšťa sťažnosť“. Na základe ustálenej praxe ústavný súd považuje lehotu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde za lehotu procesnoprávnú. Posledným dňom, keď sťažovateľ mohol podať sťažnosť proti uvedenému rozhodnutiu, bol 21. december 2004. Sťažovateľ však svoju sťažnosť z 12. januára 2005 odoslal 25. januára 2005 a ústavnému súdu bola doručená 26. januára 2005. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako podanú oneskorene už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ v ďalšej časti sťažnosti namietal porušenie jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru rozhodnutiami generálnej prokuratúry č. k. IV Pz 273/04-45 z 19. novembra 2004 a č. k. IV Pz 273/04-49 z 29. decembra 2004.

K tejto časti sťažnosti sťažovateľ uviedol, že podal 2. septembra 2004 a 22. októbra 2004 podnet generálnej prokuratúry v zmysle § 266 Trestného poriadku. Jeho podnet príslušná prokurátorka odložila 19. októbra 2004 (č. k. IV Pz 273/04-45) ako nedôvodný. Následne 29. decembra 2004 rozhodnutím č. k. IV Pz 273/04-49 mu nadriadený prokurátor generálnej prokuratúry oznámil, že nezistil opodstatnenosť jeho podnetu.

Ústavný súd už uviedol, že z čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy vyplýva požiadavka, aby väzba ako opatrenie pozbavujúce osobnej slobody bola vykonaná spôsobom poskytujúcim

obvinenému základné procesné záruky proti svojvoľnému postupu orgánov činných v trestnom konaní. Prokuratúra je orgánom činným v trestnom konaní, ktorý má osobitnú právomoc dozoru. Vo väzobnom konaní má iba postavenie strany, ktorá v namietanom prípade nemá rozhodovacie právomoci, ktorých sa sťažovateľ domáha. O úkonoch obvineného rozhoduje súd, a preto tu nie je nijaká spojitosť medzi jeho úkonmi a úkonmi prokuratúry, resp. ani medzi namietanými rozhodnutiami prokuratúry a základnými právami alebo slobodami sťažovateľa, ktorých porušenie namieta.

Keďže medzi namietanými rozhodnutiami generálnej prokuratúry a označenými základnými právami sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 3 a 4 dohovoru nie je žiadna príčinná súvislosť, ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd sa vzhľadom na uvedený výrok rozhodnutia už nezaoberal ďalšími požiadavkami sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2005